

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 1 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า ปี B

(วันที่ 30 พฤศจิกายน ค.ศ. 2014)

พี่น้องที่รัก สมมติว่าเราอนหลับและฝันว่าตนเองกำลังเดินทางในป่า ทันใดนั้นสิ่งโตตัวหนึ่งโผล่ออกมาจากที่ไหนไม่รู้ ยืนขวางหน้าและจ้องมองเราด้วยสายตาที่ดูร้าย ด้วยความตกใจเราวิ่งหนีอย่างสุดกำลัง แต่สิ่งโตตัวนั้นวิ่งไล่ตามเราอย่างไม่ลดละ วิ่งไปได้สักระยะหนึ่ง เราพบว่ามันเสียดตัวหนึ่งยื่นดักทางอยู่ด้านหน้า เราหันไปทางด้านขวาก็เจอหมีและหันไปด้านซ้ายก็เจอสุนัขป่า ทุกด้านล้วนอันตรายด้วยกันทั้งนั้น เราต้องทำอะไรเพื่อจะสามารถหนีจากสถานการณ์ที่น่ากลัวเช่นนี้ได้? คำตอบคือ **“เราต้องตื่นจากหลับ”** เพราะเมื่อตื่นขึ้นมา เราจะเข้าสู่โลกแห่งความจริงซึ่งแตกต่างจากโลกแห่งความฝันอย่างสิ้นเชิง ปัญหาต่างๆ ที่เราเผชิญในความฝันก็จะสลายไป

ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงเตือนบรรดาศิษย์ถึงอันตรายของ **“การหลับใหลฝ่ายจิต”** ซึ่งอาจทำให้ความเชื่อสั่นคลอนได้ พระองค์กำลังจะจากพวกเขาไปสักระยะหนึ่งซึ่งไม่มีใครรู้ว่านานแค่ไหน จริงอยู่ โดยทางความเชื่อและความตั้งใจแน่วแน่ที่จะติดตามพระองค์ บรรดาศิษย์เป็นเหมือนกับคนที่ได้ตื่นจากการหลับใหลฝ่ายจิตแล้ว แต่ช่วงเวลาการจากไปของพระองค์จะเป็นช่วงเวลาแห่งการทดสอบความเชื่อของพวกเขา พวกเขาจะต้องเผชิญหน้ากับอุปสรรคและอันตรายมากมาย สิ่งที่ได้เกิดขึ้นกับผู้เป็นอาจารย์จะเกิดขึ้นกับพวกเขาเองด้วย แม้ว่าจะอยู่ในรูปแบบที่แตกต่างกันก็ตาม ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงต้องการให้พวกเขาตื่นตัวและเฝ้าระวังอยู่เสมอ เพื่อว่าเมื่อพระองค์เสด็จกลับมา พระองค์จะพบพวกเขาที่กำลังรอคอยด้วยความเชื่อและพร้อมที่จะต้อนรับพระองค์ตลอดเวลา

เราไม่สงสัยเลยว่าพระเยซูเจ้าจะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง แต่ปัญหาคือ ไม่มีใครรู้วันและเวลาที่แน่นอนของการเสด็จมาของพระองค์ **“ท่านทั้งหลายไม่รู้ว่าจะวันเวลานั้นจะมาถึงเมื่อไร”** (มก 13:33) เมื่อไม่รู้วันเวลาที่แน่ชัด สิ่งที่เราต้องทำคือ เตรียมตัวให้พร้อมอยู่เสมอ **“จงระวัง จงตื่นเฝ้าเถิด”** (มก 13:33) แล้วเราต้องทำอะไรบ้าง? ถ้าเราต้องการให้พระองค์พบว่าเรากำลังตื่นเฝ้าเมื่อพระองค์เสด็จมา เราต้องไม่ปล่อยตัวปล่อยใจไปตามความต้องการฝ่ายเนื้อหนัง แต่เราต้องระวังตัว เตรียมตัวให้พร้อมอยู่เสมอ เราต้องเป็นเหมือนคนเฝ้าประตูที่รอคอยเจ้าของบ้านกลับมา เขาต้องตื่นเฝ้าตลอดเวลาเพราะเจ้าของบ้าน **“อาจจะมาเวลาค่ำ เวลาเที่ยงคืน เวลาไก่ขัน หรือเวลารุ่งเช้า”** (มก 13:35) ก็ได้

ถ้าจะถามว่าการเสด็จมาที่พระเยซูเจ้ากำลังพูดถึงนี้หมายถึงอะไร? พระองค์กำลังพูดถึง “การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์” หรือ “วันสิ้นพิภพ” หรือเปล่า? หรือพระองค์กำลังตรัสถึง “ความตายของเราแต่ละคน”? แน่นอน การมาถึงทั้งสองอย่างนี้ล้วนเป็นการเสด็จมาของพระองค์ที่ถูกปล่อยไว้ให้เป็นปริศนาและอยู่ในความไม่แน่นอนเพื่อกระตุ้นความสนใจของเรา ไม่มีใครทราบว่าวันสิ้นพิภพจะมาถึงเมื่อใด? วันดีคืนดีดวงดาวในจักรวาลดวงหนึ่งอาจหลุดออกจากวงโคจรและวิ่งมาชนโลกของเรา โลกอาจแตกสลายไปก็ได้ แต่ถ้าพระองค์กำลังตรัสถึงความตายของเรา แน่นอน เราจะต้องพบกับช่วงเวลานั้นสักวันหนึ่งไม่เร็วก็ช้า อย่างไรก็ตาม ก่อนจะถึงช่วงเวลานั้น ยังมีการเสด็จมาที่ใกล้มากกว่านี้อีกอย่างหนึ่งซึ่งเราต้องเฝ้าระวังเช่นกัน

ทุกวัน ทุกชั่วโมง ทุกนาที และทุกวินาทีในชีวิตของเรา พระเยซูเจ้าทรงอยู่ใกล้เราโดยทางบุคคลที่เราพบปะและโดยทางเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น เหมือนที่พระองค์ทรงบอกเราผ่านทางผู้เขียนหนังสือวิวรณ์ว่า “ดูเถิด เรากำลังยืนเคาะประตู ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปกินอาหารร่วมกับเขา เขาจะกินอาหารร่วมกับเรา” (วิว 3:20) พระเยซูเจ้าเสด็จมาหาเราและอยู่ใกล้ชิดเราทุกวัน ในพิธีมิสซาพระองค์เสด็จมาหาเราและให้พระองค์เองเป็นอาหารหล่อเลี้ยงชีวิตฝ่ายจิตของเรา เมื่อเราออกไปข้างนอก เราอาจพบผู้คนมากมาย พบคนขอทาน พบคนที่ต้องการความช่วยเหลือ เราพอที่จะมองเห็นใหม่ว่านั่นคือพระเยซูเจ้าที่เสด็จมาหาเราเพื่อให้เราทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อพระองค์?

วันนี้เราเริ่มเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้าซึ่งเป็นช่วงเวลาพิเศษเพื่อเตรียมพร้อมที่จะพบกับพระเยซูเจ้า ความพร้อมในที่นี้ไม่ได้หมายถึงเพียงแค่ความพร้อมภายนอกเท่านั้น แต่หมายถึงความพร้อมภายในซึ่งสำคัญมากกว่าด้วย มีเรื่องเล่าว่าครั้งหนึ่งคุณพ่อเจ้าอาวาสได้ถามสามภรรยาคนหนึ่งที่มาแจ้งความประสงค์ที่จะให้ลูกรับศีลล้างบาปว่า “ลูกู้ตีใช่ใหม่ว่าศีลล้างบาปเป็นเรื่องใหญ่และสำคัญในศาสนาของเรา ลูกได้เตรียมพร้อมสำหรับเรื่องนี้อย่างดีแล้วใช่ไหม?” “แน่นอนครับ คุณพ่อ” สามีตอบ “ภรรยาของผมได้เตรียมอาหารว่าง ขนมเค้ก และของที่ระลึกไว้สำหรับแขกทุกคนแล้ว” “ไม่ใช่อย่างนั้น” คุณพ่อเจ้าอาวาสตอบ “พ่อหมายความว่าลูกได้เตรียมจิตใจของลูกอย่างดีแล้วหรือยัง?” “เรื่องนี้ไม่ต้องห่วงครับคุณพ่อ” สามีตอบอีกครั้งหนึ่ง “ผมได้ซื้อเบียร์และเหล้าไวน์ชั้นดีไว้เตรียมฉลองแล้วครับ” เราอาจหัวเราะสามีคนนี้ แต่หลายครั้งวิธีการเตรียมฉลองการเสด็จมาของพระเยซูเจ้าในวันคริสต์มาสของเราไม่ต่างจากวิธีการเตรียมรับศีลล้างบาปสำหรับลูกของสามภรรยาคนนี้เท่าใดนัก นั่นคือ เรามุ่งเน้นการเตรียมสถานที่ภายนอก การซื้อของขวัญ การส่งการ์ดอวยพร แต่สิ่งสำคัญที่สุดที่เราต้องเตรียม นั่นคือ การเตรียมจิตใจของเรา

พี่น้องที่รัก จำไว้เสมอว่าถ้าจิตใจของเราไม่พร้อมสำหรับการเสด็จมาของพระเยซูเจ้าจนทำให้พระองค์ไม่สามารถบังเกิดในดวงใจของเรา คริสต์มาสปีนี้จะไร้ความหมายอย่างสิ้นเชิง ดังนั้น ให้เราใช้เวลาสี่สัปดาห์ก่อนการบังเกิดของพระองค์ในปีนี้อย่างดีด้วยการระวังตัวและตื่นเฝ้าอยู่เสมอ ไม่ปล่อยให้ตัวเราถูกดึงออกไปจากหนทางแห่งความจริงที่พระองค์ทรงสั่งสอนเรา พร้อมกันนี้ให้เราพยายามเป็นศิษย์ที่ดีของพระองค์ด้วยการปฏิบัติต่อทุกคนด้วยความเคารพและเห็นอกเห็นใจ เมื่อพลาดผิด เราต้องรีบวอนขอการให้อภัยจากพระองค์และพยายามหาทางชดเชยแก่บุคคลที่เราทำผิดต่อเขา อย่าลืมว่าการแก้บาปอย่างสม่ำเสมอเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะช่วยเราเตรียมจิตใจให้พร้อมสำหรับการเสด็จมาที่ไม่มีใครรู้ของพระเยซูเจ้าของเรา

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน